

DARBO ŽMONĖS KARŠTAI PRITARIA TAIKIAJAI MŪSŲ ŠALIES INICIATYVAI

Džiugi, sparnuota žinia aplėkė mūsų miestus ir kaimus. Tarybinės vyriausybės vadovas draugas N. Chruščiovas iš TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijos tribūnos pranešė visai žmonijai apie tai, kad mūsų šalies Ginkluotosios Pajėgos vienašališkai sumažinamos visu trečdaliu. Tai antausis užkietėjusiems „šaltojo karo“ strategams ir nepaprastas džiaugsmas milijonams viso žemės rutulio gyventojų.

Draugo N. Chruščiovo pranešimas ir Sesijos priimtas įstatymas dėl tarybinių Ginkluotųjų Pajėgų sumažinimo rajono (monėse ir kolūkiuose, mokyklose ir įstaigose sukėlė džiūgavimo ir patriotinio pakilimo bangą. Darbo žmonės svarsto naują įstatymą ir visi karštai jam pritaria. Ir kaip nepritar: Juk visų atmintyje tebėra gyvi praėjusio karo balsai, motinų, apverksusių savo žuvusius sūnus, žmonių — vy-

rus, seserų — brolius, aš, ros. Milžiniškų aukų pa- reikalavo praūžęs karas, milijonus jaunų gyvybių amžinai užmigdė brolių kapų kauburėliuose, nu- žymėjusiuose karo kelius.

O kiek daug teko padė- ti pastangų, kiek darbo reikėjo, kol nuslaubti ir nuteruoti miestai, kaimai, sodybos vėl buvo atstaty- tos. Dabar mūsų šalis gy- vena išplėstinės komuniz- mo statybos laikotarpi. Mes statome ne tam, kad griautume, kuriame ma- terialines vertybes ne tam, kad jos būtų naikinamos, bet kad puoštų kiekvieno darbo žmogaus gyvenimą, kad padarytų jį gražų, šviesų, pertekusį.

— Mes kasmet puošia- me savo miestą ir nenori- me, kad išprotėjusių karo kurstytojų bombos pavers- tų jį griuvėsių krūva, — susipažinęs su draugo N. Chruščiovo pranešimu pa- sakė Anykščių miesto tary- bos deputatas, „Spartako“ fabriko brigadininkas Juo- zas Kalinka. — Mums, kaip ir viso pasaulio dar- bo žmonėms, reikalinga taika. Todėl mūsų fabriko kolektyvas vieningai pri- taria naujam įstatymui ir savo padėką Tarybinei vyriausybei ir Komunistų partijai išreiškė dar našes- niu darbu, dar didesnėmis pastangomis septynmečio plano įgyvendinimo darbe.

— Draugas N. Chruš- čiovas, pasitūlydamas TSRS Aukščiausiosios Ta- rybos sesijai priimti įsta-

Kolūkiečių darbas — Tėvynel

Praeltais metais šauniai pasidarbavo Vilkonių apyl. „Draugystės“ kolūkio na- riai. 100 ha ariamos žė- mės čia pagaminta po 40,7 cent klauilenos.

Siemet kolūkiečiai pasi- ryžo dar geriau dirbti. Iš kiekvienos karvės užpla- nuota gauti po 3200 kg pieno, 100 ha ariamos žė- mės bus pagaminta po 45 cent klauilenos.

— Mūsų darbas — Tė- vynel stiprinti, — sako kolūkiečiai.

R. Eidinkaitė

VIENINGAS PRITARIMAS

tymą dėl Ginkluotųjų Pa- jėgų sumažinimo, išreiškė visų mūsų mintis, — sako „Pergalės“ kolūkio galvi- jų fermos vedėjas Pranas Kazlauskas. — Pokario metais mes išgyvendiname skurdą ir tamsą iš burbiš- kiečių gryčių. Mūsų kol- ūkis kasmet pasiekia vis puikesnių laimėjimų. Mes dirbame ryžtingai ir atsi- dėję, nes žinome, kad mū- sų darbo vaisiai skirti ne sunaikinimui, o žmonių gerovei.

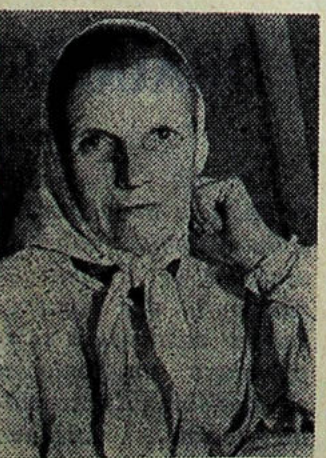
— Įstatymui dėl viena- šališko tarybinių Gink- luotųjų Pajėgų sumažini- mo mūsų kolūkiečiai kar- štai pritaria, — papasako- jo „Vienybės“ kolūkio pir- mininkas Vytautas Vyš- niauskas. — Atsakydami į Tarybinės vyriausybės rūpinimąsi taikos stiprin- mu ir darbo žmonių gero- vės kėlimu, mūsų kolūkie- čiai nutarė šiais metais padidinti javų derlingu- mą iki 13—14 centnerių iš ha, paruošti laukų trešimui 12.000 tonų organinių trąšų, žymiai išplėsti ku-

kurūzų plotus ir 1960 m. pasiekti, kad kolūkio pajė- mos išaugtų iki 2.500.000 rublių.

Vieningai ir karštai pri- tardami talkingajai Ta- rybų valstybės vyriausy- bės iniciatyvai, kolūkie- čiai pasilžada pagaminti daugiau pieno ir mėsos, išauginti gausesnį derlių, o darbininkai — pagaminti daugiau pramonės gami- nių, pastatyti daugiau gy- venamųjų namų, ligoninių, mokyklų.

Mūsų galinga taiki ša- lis puošiasi statybų pasto- liais ir naujomis gamyk- lomis. Mums, kaip ir visai dirbančiajai žmonijai, rei- kalinga taika. Ši taikos siekima išreiškė draugas N. Chruščiovas pasitūlyda- mas iš SNO Generalinės Asamblėjos tribūnos visuo- tinio nusiginklavimo pla- ną. Šio siekio tvirtumą da- bar akivaizdžiai pademonst- ravo TSRS Aukščiausioji Taryba, priėmusi įstatymą dėl ginkluotųjų pajėgų su- mažinimo.

Darbas puošia žmogų

Paprastos ir nesudė- tingos Magdalenos Va- nagenės pareigos. Ji — Anykščių ligoninės sa- nitarė. Vis tiksliai M. Va- nagenė patenkinta sa- vo darbu.

Ziūrėk, ateina jinai į pamainą ir šypsodama- si skuba į palatas.

— Na, kaip sveikate- lė? — maloniū balsu

užklausia vieną ligonį. — Ko trūksta? Ko- kios pagalbos reikia? — pasiteirauja, priejus prie antrojo lovos.

Ir visada ligonių pa- geidavimus sanitarė nuoširdžiai išpildo. Tai pagalvį patogiau patai- so, tai padeda lovoje atsisėsti. Ir kiekvienam jinai atranda šiltą žodį, paramina, kad pasveik- siąs. Neveltui ją pa- milsta kiekvienas, ku- riam tenka gydytis ligo- ninėje, vidaus ligų sky- riuje.

Ne vien ligoniams, o ir pačiai Vanagienei džiugu, kad ką nors gero padaro žmogui.

Prieš dešimt metų ji atėjo dirbti čionai. Per tą laiką nė vienas gy- dytojas nenusiskundė ja. — Stropiausia sani-

Visų šalių proletarai, vienykitės!

KOLEKTUVINIS DARBAS

LIETUVOS KP ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DZDTARYBOS ORGANAS

1960 m.

sausio

22 d.

Penktadienis

Nr. 7 (1094)

KAINA 15 KAP.

Eina nuo 1948 m.

Tai neturi pasikartoti

(Rašo Anykščių vietinio ūkio valdybos balsuovys, Didžiojo Tėvynės karo invalidas J. Jermolajevs)

Išvargę ir dulkini kareiviai traukia Lenki- jos laukais ir keliais. Neperstojamai griau- džia kanonada. Užpakalyje paliko griuvė- siuose merdinti Varšuvą... Oderio šturmas — ir krauju nusidažo upės vanduo... Griūva nuostabūs meno paminklai Drezdene...

Tokie vaizdai prabėga mano atmintyje, kai prisimenu praėjusį karą. Iš naujo sugelia užgijusios žaizdos. Nejaugi vėl milijonai žmo- nių lies kraują.

Ne, to neturi būti!

Daug šviesiau akyse ir lengviau širdyje pasidarė, kai atskleidžiau laikraščio puslapius su N. Chruščiovo pranešimu, padarytu TSRS Aukščiausiosios Tarybos sesijoje. Iš tiesų, tarybinės vyriausybės vadovas nagrinėjo vi- siems gyvybiškai rūpimą klausimą — pasto- vios taikos išsaugojimą. Gėriuosi ir didžiuo- juosi gyvendamas tokioje šalyje, kuri yra viso pasaulio dorų žmonių vilčių reiškėja, kilniausių darbų žmonijai pradininkė.

Kiek man teko pasižnekti su daugeliu žmonių, visi sako: „Pritariame! Draugo Chruš- čiovo pasiūlymai išreiškia mūsų norus ir sie- kimus“.

tarė, — giria Vanagie- nę vyr. gydytojas Br. Sinkūnas.

— Ką jau čia... Yra geresnių, — kuklinasi moteriškė.

Iš tiesų kuklios sani- tarės parei- gos. Bet šis darbas iš širdies ir sąžiningai at- liekamas, puošia mote- riškę. Kai su ja išsikal- bėjome, atrodo, Vana- gienė ir nenorėtų kitų pareigų. Kiek jai džiaugsmo suteikia sveikstantys ligoniai, tos tikėjimo gyvenimu ki- birkstėlės jų akys!

— Gera matyti, kai žmogus nugali mirtį, — sako Vanagienė.

Ir jinai, prisiminusi N. Chruščiovo praneši- mą TSRS Aukščiausio- sios Tarybos sesijoje, pradeda pasakoti:

— Man pačiai teko daug pergyventi Didžio- jo Tėvynės karo metais. Kai aplink sproginėjo bombos ir virš galvos

kaukė lėktuvai, ir man teko žvelgti mirčiai į akis... Sudegė gimtieji namai...

Daug teko vargo pa- tirti jos šeimai. Bet da- bar Vanagienė rami. Tarybinė vyriausybė ir Komunistų partija rūpi- nasi šviesia jos ir vaikų ateitimi.

Tegul visada bus nu- galima mirtis! Tegul darbas puošia žmogų! B. MELENISKIS

BALTARUSIJOS TSR.

Vienas iš geriausių Minsko traktorių gamyklos pilno lydytojų komjaunuolis F. Bojkačiovas sėkmingai ko- voja už garbingą komunis- tinio darbo pirmūno vardą.

Jaunas pilno lydytojas prisiėmė padidintus išpa- relgojimus ir garbingai juos vykdė. Per praėjus metus jis davė virš normos 700 tonų pilno ir su- taupė tūkstančius kilovatvalandžių elektros energijos.

F. Bojkačiovas pasiryžo pilno lydymo septynme- čio užduotį įvykdyti per keturis su puse metų.

Nuotraukoje: F. Bojkačiovas.

V. Lypejko (TASS) nuotr.

Ne griauti,
o statyti trokštam

Mūsų karta dar ge- ral atsimeina Didžiojo Tėvynės karo metais sugriautus Anykščius, sudegintus rajono kai- mus. Kiek žmonėms teko idėti darbo, kol vėl atstatė tai, kas bu- vo sugriautal..

Ir koks džiaugsmas buvo mūsų darbinin- kams, kai jie sužinojo apie įstatymą „Dėl naujo žymaus TSRS Ginkluotųjų Pajėgų sumažinimo“.

Mes, statybinių me- džiagų gamintojai, pa- siryžome dirbti dar su didesne energija ir kūrybingumu.

Įvykuslame susirin- kime apsvaustėme 1959 m. darbo rezultatus. Jie tikrai džiugūs. Pir- maisiais septynmečio metais įmonės kolekty- vas suformavo 1 mili- joną 123 tūkstančius ir išdegė 57,4 tūkstan- čių plytų, viršydami savo išpareigojimą. Plytų savikaina, paly- ginus su planu, suma- žinta 6,4 procento.

1960 metams prie- mėme dar didesnius socialistinius išparei- gojimus, iššaukdami į lenktyniavimą Gelgau- diškio plytinės kolek- tyvą.

Tai mūsų atsakas tiems, kurie planuoja naujas žmonių žudynes. Tagul karo kurstyto- jai žino, kad mes ne griauti, o statyti trokš- tame.

P. GRAZYS

Anykščių plytinės melstras

Septynmetį – per penkis metus

Įsipareigojimus įvykdėm

„Svyturio“ kolūkiečiai ataskaitiniame susirinkime suvedė 1959 m. darbo rezultatus. Geri buvo praeiti metai švyturiečiams. Išaugo kolūkiečių pajamos, darbdienio vertė pakilo iki 2,5 kg grūdų ir 11 rublių. Kolūkiečiai yra pilni ryžto įvykdyti septynmečio planą per 5 metus. Žemiau spausdiname švyturiečių pasisakymus.

KOLŪKIS STIPRĖJA

Susumavus praėjusių metų pasiekimus, aiškiai matyti, kad mūsų kolūkiečiai gerai pasidarbavo. Mes gavome 1.600 tūkstančių rublių pajamų. Tai keturis kartus daugiau, negu 1956 metais. Jei tada vienas hektaras žemės naudmenų davė mums 330 rublių pajamų, tai pernai jų gavome iš kiekvieno hektaro po 1.333 rublius.

Labai geras pajamas mums davė linai, kurių sėjome 40 ha. Jei 1956 metais kolūkis už linus gavo 113 tūkstančių rublių pajamų (buvo sėta irgi 40 ha), tai pernai iš tokio pat ploto gauta 622.000 rublių. Mat, šios vertingos kultūros augimui skyrėme ir skirsime toliau didžiulį dėmesį.

Pasiekti geri rezultatai mėsos ir pieno gamyboje. Kiekvienam 100 ha žemės naudmenų pagaminom po 257,7 centnerio pieno. Tai

3 kartus daugiau, negu 1956 metais. Per mažai pasiekimai mėsos gamyboje. 100 ha žemės naudmenų mes pagaminome tik 30 centnerių mėsos ir beveik tiek pat kiaulienos 100 ha arimų. Palyginus su ankstesniais metais, tai nemaža, bet vis tik pirmųjų septynmečio metų socializminių įsipareigojimų neįvykdėm. Neįvykdėm todėl,

kad kai ką blogai apskaičiavom, buvom paslėkę per mažą paršavedžių; trūko ir patalpų.

Dabar pasistatėme naują 180 vietų kiaulidę, palikome 48 vienkartinės paršavedės ir 22 veislinės kiaules. Šiais metais 100 ha arimų žadame pagaminti po 50 centnerių kiaulienos. Pašarų yra užtektingai, o visa kita priklausys nuo mūsų pačių sugebėjimų.

Vidutinis grūdinių kultūrų derlingumas 1958 metais pasiekė 11,3 cent iš ha. Tai dvigubai daugiau, negu buvo prieš porą metų. Bet štai drg. Dimono vadovaujama brigada išaugino žeminių kviečių daugiau kaip po 22 centnerius iš ha, gi ketvirtoji brigada tik po 9 centnerius. Kodėl toks skirtumas? Todėl, kad nevienodai tręšti laukai. Reikia mums kaupti kuo daugiau vietinių trąšų ir mes septynmečio grūdų gamybos uždavinius įvykdysime per penkerius metus.

Praėjusių metų darbdienio vertė tokia: 2,5 kg grūdais ir 11 rublių. Vidutinis mėnesinis kolūkiečio atlyginimas vien pinigais siekia 330 rublių. Tačiau mūsų kolūkiečių jau ir toks atlyginimas nebepatenkina. Jie pasiryžę anksčiau nustatyto laiko įvykdyti septynmečio planą ir žymiai padidinti darbdienio vertę.

J. CILCIUS

„Svyturio“ kolūkio pirmininkas

Aš ir mano darbo draugė Natalija Kaštanovaitė pirmaisiais septynmečio metais davėme žodį primelžti iš kiekvienos prižiūrimos karvės po 3000 litrų pieno. Vieni gyrė mus už drąsumą, kiti atvirai sakė, kad nieko iš to neišeis. Bet mes tikėjome, jog trys tūkstančiai litrų pieno iš vienos karvės — ne riba. Darėme viską, kad duotą žodį ištesėjus. Ir ištesėjome. Aš iš savo prižiūrimų karvių primelžiau po 3261 kg, o Natalija po 3054 kg pieno.

Mes žinome, kad labai svarbu mažinti pieno savikainą, kad nuo to didėja pelnas. Štai mes ir ėmėme vasarą pačios girdyti gyvulius, pačios veždavom papildomus pašarus. Anksčiau padėję mums prižiūrėti gyvulius du kol-

ūkiai buvo perkelti į kitą darbą. Tokiu būdu sutaupe ne vieną šimtą darbdienų. Paskaičiavus pagal tiesiogines sąnaudas, užpernai litras pieno kolūkiui kainavo daugiau kaip rublį, o pernai tik 87 kapeikas. Stengsimės ir toliau mažinti savikainą, kad mūsų ferma duotų kuo daugiau pelno.

Kolūkiečiai pasižadėjo septynmečio uždavinius įvykdyti per penkis metus. Aš šiemet įsipareigoju iš kiekvienos karvės primelžti po 3.500 litrų pieno. Tikiu,

Nuotraukoje: melžėjos E. Pažarskaitė (kairėje) ir N. Kaštanovaitė.

kad ne mažiau pieno primelš iš savo prižiūrimų karvių ir kitos melžėjos.

E. PAŽARSKAITĖ
karvių melžėja

Būsim dar turtingesni

tūkstančių rublių nuėjo vėjais, nes viena brigada laiku linų nesudorojo. Blogai dar, kad mes per dažnai švenčiame religines šventes, o paskui patys pamatom, kad nuo to tik nuostolį turim.

Mes pasiryžom septynmečio planą įvykdyti per penkis metus. Reikalai pas mus rieda gera linkme, tad nenuleisime rankų toliau, tvirtai žengsime į antrą kolūkinio gyvenimo dešimtmetį, kuris, be abejo, bus dar turtingesnis.

P. KUCYS,
arklių šėrikas

Prieš dešimtį metų ne labai kas iš mūsų tikėjo, kad kada nors kolūkis taps mūsų pasiturinčio gyvenimo šaltiniu. Pasidalijom tada už pirmų metų darbdienį po 52 kapeikas ir džiaugėmės, kad dar tiek gavom.

Tik per paskutiniuosius kelerius metus aiškiai įsitikinom, kad bendru darbu galima sukurti daug gėrybių.

Ypač turtingi mums buvo praėjusieji metai. Už kiekvieną išdirbtą darbdienį jau dalijomės ne kapekomis, o po 11 rublių ir 2,5 kg grūdais. Štai aš už arklį priežiūrą gavau pusketvirtą tūkstančio rublių. O kur dar grūdai ir visa kita?

Mes gyvenime dar geriau, būsim dar turtingesni, jeigu visi kaip vienas ir toliau darbuosimės taip, jog darbas degtų rankose. Štai pirmininkas pranešime sakė, kad labai geras pajamas gavom už linus. O vis tik apie 50

DERLIUS PRIKLAUSO NUO MŪSŲ

žeminius kviečius ir rugius, duodant i hektarą po 15 tonų.

Kai kas iš mūsų juokėsi. Bet kai žeminių kviečių prikūlėme po 22,2 cent iš hektaro, visi pamatė, ką galima pasiekti gerai įtręsus dirvas. Juk tokio kviečių derliaus čia niekas niekada negaudavo!

Mūsų trečioji brigada pernai gavo geriausią grūdinių kultūrų derlių — po 12,1 cent iš hektaro. Tai dvigubai daugiau, negu prieš porą metų.

Mums reikia pasiekti,

kad visos vietinės trąšos būtų kaupiamos su dar didesniu stropumu. Brigadoje mes jau svarstėme klaidiečių žemdirbių šaunią iniciatyvą — paruošti kiekvienam hektarui po 10 tonų vietinių trąšų. Jeigu ir mes taip padarysime, grūdinių kultūrų derlių skaičiusime ne centneriais, bet dešimtimis iš kiekvieno hektaro. Šią žiemą mūsų brigada pasiryžusi pagaminti apie 1000 tonų kompostų. Ir derlius, be abejo, padidės.

J. DIMONAS

III brigados brigadininkas

K. KAIRIOKSTIS

DRAUGYSTĖS JĖGA

(Apybraiža)

Ne tik išbalusiais smilkiniais ir veidrodžių spindinčiomis plikėmis seniokai, bet ir pusamžiai vyrai dar pamena, kai per vakaruškas susipiekdavo naujoničiai su kuniškiečiais ar pigtagaliečiais. Lūždavo tuoros, pabirdavo langai.

— Duok ruskiui!

— Sveik vyžočiui!

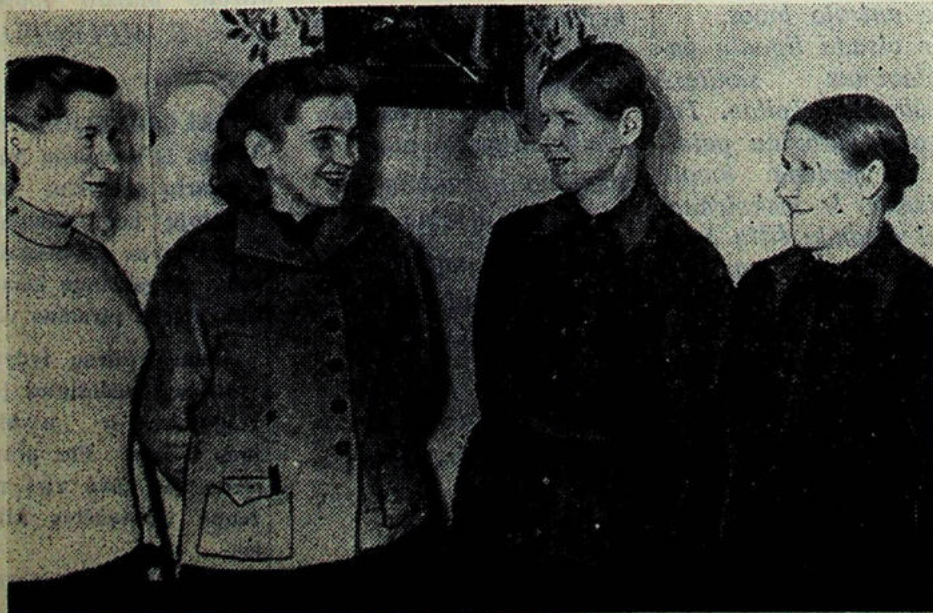
— Pilk šventakuriui!

Nutildavo tirlenusi armonika, suplevenusi gesdavo lempa, žviegdamos merginos susipiesdavo užpečiuose, žegnados persigandusios bobelės.

Po to ilgai gieždavo apmaudą vieno kaimo bernai prieš kitus. Susitikus nykia neapykanta užsidedavo akys. Ir tykodavo, kur nutvėrus ir sutalžius vienas kitą. Niūru buvo kaimuose. Retai, ir tai tik dažniausiai įkaušę iš turgaus grįždami, užtraukdavo nedarnią sutartinę berniokai.

O gryčiose laukė skurdas ir tamsa.

Apie jurgines pratuštedavo kaimai. Išsiskirstydavo benužėliai po pasvietį, vis geresnio, žmoniškesnio buožės ieškodami. Išbrisdavo, siūlydami savo stang-

Nuotraukoje: kolūkio partinės organizacijos sekretorius Marcelė Kurčinskienė (antroji iš kairės) kalbasi su kolūketėmis apie naujus darbo planus. C. Bytauto nuotr.

Žemė mėgsta triūsą

Nederlinga J. Biliūno vardo kolūkio žemė. Smėlynėliai, nuo sausrų sukletoję jaurai... Neduosi šiems kalneliams ir pašlaitėms trąšų — gero derliaus nesitiki.

Bet nei vienais metais šio kolūkio žemdirbiai neparuošia pakankamo kiekio durpių-mėšlo komposto. Nė tonos jo nepagaminta ir šią žiemą.

Kai nebuvo šalčių, kolūkio pirmininkas Ilčiukas teisinosi, kad traktoriai negali į dur-

pynus įvažiuoti — šlapia juose. Užėjo gili žiema — vėl bėdos: žmonių stanga. Daugumas kolūkiečių uždarbiauja valstybiniuose miškuose, kerta medžius. Stai, J. Kaulakys, J. Strazdas ir kiti beveik mėnesį darbovali su kirviais ir plūklais.

Tuo tarpu prie visuomeninės kiaulidės didžiulė netvarka. Sruotos vežamos į lauką ir pilamos, kur pakliūva. Nespėja vienas vežikas B. Medžiūolis išvežti

mėšlo. Jis baigia juo nukloti prie kiaulidės pusės hektaro plotą. Mėšlas, išdrabtytas ant lauko, garuoja, džiūsta, netenka vertingų savybių.

Ar kolūkio valdyba ir neorganizuos kompostavimo darbų?

J. EIVAITĖ

AZERBAIDŽANO TSR. Daugiau kaip 50 Kublino rajono „Putj komunizma“ kolūkio komunistų įsisavina žinias šiuolaikinės politikos ir žemės ūkio ekonomikos ratelyje. Ratelių nariai ir propagandistai literatūrą užsiėmimams gauna kolūkio bibliotekoje.

Nuotraukoje: bibliotekininkė A. Achmedova padeda garažo vedėjui propagandistui G. Mamedovui parinkti literatūrą užsiėmimams.

N. Ignatjevo (TASS) nuotr.

MOKYTOJAI — VISUOMENININKAI

Praėjusių metų rudinį Umėnų pradinę mokyklą atvyko mokytojai Eigeliai — vyras ir žmona. Neilgai trukus, mokytojai su kolūkiečiais surado bendrą kalbą. P. Eigelienės iniciatyva buvo sudarytas dramos būrelis. Mokytojas Eigelis, klubo-skaityklos vedėjai V. Bujokaitei padedant, surinko senus

kolūkiečius, surado muzikantą ir pradėjo mokytį juos senovinių lietuvių liaudies šokių „Kadrilį“.

Neseniai saviveiklininkai parodė turiną programą K. Staro vardo kolūkio žemdirbiams. Kolūkiečiai pamatė J. Grušo vieno veiksmo vokaliją „Nenuoroma žmona“, senovinius tautinius šokius.

P. Saltenis

Domimės gamyba

Žemės ūkis — laukiama ir mėgiama pamoka dešimtoje klasėje. Mes ne tik klausomės mokytojų pasakojimų, o ir aplankome kolūkių fermas. Nese-

niai susipažinome su „Draugystės“ ir „Gimtųjų žemės“ kolūkių karvių melžėjų darbų, sužinojome, kaip sudaryti pašarų davinius, kas yra pašarinis vienetas, kaip nustatomas gyvulių gyvasis svoris.

St. Bekenytė
Viešintų vidurinės mokyklos moksleivė

KĄ PASAKOJA REZULTATAI

Troškūnų tarybinio ūkio vadovybė susumavo gyvulių augintojų praėjusių metų darbo rezultatus. Petkūnų skyriaus karvių melžėja Janina Semėnaitė buvo įsipareigojusi iš prižiūrimų 12 karvių primelžti po 3700 kg pieno. Savo įsipareigojimą ji viršijo 142 kg. Po 3400—3660 kg pieno iš kiekvienos karvės pri-

melžė Elena Vaičikonienė, Genovaitė Zarškutė, Stasė Karosaitė ir keletas kitų melžėjų.

Kiekvienam 100 ha žemės naudmenų tarybinis ūkis pagamino po 368 cent pieno, 21 cent daugiau, negu 1958 metais. 100 ha arimų pagaminta po 59,2 cent kiaulienos mėsos.

A. SLENAITE

MEDŽIAGOS PĖDSAKAIS

„Gelbėkit, Biliūnas dantis sudėjo!“

1959 m. „Kolektyvinio darbo“ 80 numeryje buvo kritikuojamas nevykęs dantų gydytojas Biliūnas.

Pranešu, kad kritika teisinga. Anykščių rajono liaudies teismas

nubaudė Biliūną 6 mėnesiams laisvės atėmimo, atskaitant iš jo uždarbio po 20 procentų.

B. SINKŪNAS
Anykščių ligoninės
vyr. gydytojas

Rajono statybos kolūkiuose skyriaus vedėjas A. Prancevičius redakcijai atsako, kad straipsnyje „Daug norėsi, maža turėsi“, išspausdintame 1959 m. „Kolektyvinio darbo“

Nr. 101 išdėstyti faktai pasitvirtino. Už blogą tarpkolūkinės statybos darbų organizavimą organizacijos pirmininkas A. Petniūnas įspėtas.

rius raumenis, purvinais vieškelėliais ir kaimų šunkelėliais.

O rudenį vėl grįždavo. Ir pavasarį išsineštą neapykantą parsinešdavo.

Vargas pykino kaimynus. Ne tokį pat kaip jis brolį samdinį, o nykų, beprošvaistinių skurdą tarėsi talžą bernėliai dobilėliai...

Mokytoja Marcelė Kurčinskienė į Naujonių pradinę mokyklą atsi-kraustė pokario metais. Naujo gyvenimo spindulys jau veržėsi į sunykusias, tamsias langeliais valstiečių gryčias. Veržėsi, bet dar nespėjo išdegti neapykantos nuodų.

Kai jauna, smulkutė mokytoja pirmą kartą atėjo į vakarų, ten

kaip tik buvo bekylą peštynės. Tarp rusų ir lietuvių. Be jokios regimos priežasties. Iš pro-čio.

Suspaudė širdį mokytojai. Valdydama išdaviškai besiveržiančias iš tamsių degančių akių ašaras, ji prišoko prie vieno smarkulio ir patvėrė stiprią ranką, be-mojuojančią atlenktu peiliu. Stambus, kaip griau medis, vaikiną vargu ar pajuto gležną mokytojos ranką. Bet tamsių akių žvilgsnis nutoilė jį, ir galinga, raumeninga ranka bejėgiškai nusileido.

— Kaip negėdai Juk tu žmogus! — košė pro sukastus dantis mokytoja.

Berniokas pasijuto nei šiaip, nei taip. Jis dar narsinosi, bandė iš-

Troškūnų miesto biblioteka plačiai pažymi didžiojo rusų rašytojo A. Čechovo 100-ąsias gimimo metines. Specialiame stende įdėtos A. Čechovo knygos „Stepė“, „Treji metai“, „Trys seserys“ ir kitos. Ryšium su rašytojo meti-

PASKAITŲ CIKLA „Tarybų Lietuvos dvidešimtmečiui artėjant“ organizavo Troškūnų kultūros namai. Praėjusį sekmadienį politinių ir mokslinių žinių sklaidimo draugijos narys Markuckas skaitė paskaitą „Talkinga TSRS politika“.

A. AUDIEJUS

traukti savo leteną iš gležnos mokytojos rankutės. Bet veltui. Kažkas sukaustė jėgas. Jis nusuko akis, numetė peilį ir, prisėdęs ant rąstgalio, virpančiais pirštais ėmė sukti suklinę.

Kai traktorius išvertė paskutinę ežią ir visi Piktagalio laukai susiliejo į ištisą dirvų maršą, gal niekas taip nedžiūgavo, kaip mokytoja Marcelė Kurčinskienė.

— Prasidės gyvenimas. Gražus. Visi žmonės taps broliais...

Norėjosi, ak, norėjosi daug gražių, reikšmingų žodžių pasakyti naujiems kolūkiečiams. Bet susijaudinimas neleido. Ir tik mokytojos akys degė gaivia liepsnele. Tarsi žiburiai naktį.

nėmis organizuota viktorina. Jos laimėtojai bus paskelbti specialiaame vakare, skirtame A. Čechovo gimimo 100-mečiui paminėti. Artėjant A. Čechovo 100-osioms gimimo metinėms, padidėjo skaitytojų susidomėjimas rašytojo knygomis. J. Užslenis, V. Džlugelytė ir kiti miesto gyventojai skaito A. Čechovo raštus.

K. VIDMANTAS

Natalija Kašalio-vaitė peržiūrėjo pieno primelžimo suvestinę ir suraukė nosikę. Vėl nepavyko Alės Pajarskaitės pavyti. Po du šimtus kilogramų pieno Alė daugiau primelžė. Bet rimtai pagalvojus, tai ir pykti nėra ko. Juk Alė Natalijos mokytoja. Tai ji besispyriuojančią merginą prikalbėjo eiti dirbti į fermą. Ir kai Natalijai viskas buvo nauja, neįprasta, kai jai nesisekė, visuomet atėdavo į pagalbą Alė. Jos toirta ranka ir draugiška širdis padėjo Natalijai palengva kopti į pirmūnes. Kai dėl neprityrimo kartais tekdavo paslysti, Alė visuomet ištiesdavo draugei toirtą ranką.

Ir štai praeitų metų pradžioje Natalija pasiryžo:

— Jei Alė žada po tris tūkstančius litų pieno iš karvės primelžti, tai ir aš tiek įsipareigoju.

Miesto oranžerijoje

Už lango spigina šaltis, tačiau stikliniu stogu pastate, esančiame Vilniaus gatvės gale, šilta ir šviesu. Čia auginamos gėlės. Gėlių augintoja Mažulienė kiekvieną dieną rūpestingai prižiūri 99 vazonuose auginamus fikusus, palergonijas, filodendras ir kitas gėles. Pavasarį gėlės bus papuoštas miestas.

A. BARTKEVICIUS

Natalija manė, kad jų draugystei bus mestas šešėlis. Juk ji ruošiasi geriausios melžėjos garbę paveržti iš Alės. Jei jų draugystė nutrūktų, Natalijai būtų riestoka. Tokio patyrimo, kokį įgijo Alė, dešimt metų melždama karves, Natalija neturi. Ji net bandė pasiteisinti, paaiškinti nenorėjusi pralenkinti Alės.

— Kaip tai nenorėjai? — nustebo Alė. — Tai kokia gi tu mokinė, jei savo mokytojos nesi-ruoši aplenkinti?

Alė pyktelėjo, nusisuko ir šnirpdama nuėjo. Vidutartė atsigrįžo.

— Man pačiai su savim lenktyniauti, ar ką? — priekaištaudama paklausė.

— Aš maniau...

— Kad kolūkiui daugiau pieno reikia? Teisingai manei. Tam ir lenktyniausim.

Stai kokia ta Alė! Lenktyniavo draugų žės. Neretai Natalija prašė Alės patarimo. Ir

Laiškanešis

Kiekvieną dieną po pamokų, su pripildytu krepšiu, Burbiškio vidurinės mokyklos IX-os klasės mokinys K. Misiūnas žingsniuoją II-os ir III-os „Pergalės“ kolūkio brigadų keklais. Jis — kolūkio laiškanešis. Bet toks darbas stropiam jaunuoliui netrukdo mokytis. Spaudą Misiūnas visada pristato laiku. Kolūkiečiai jo darbu labai patenkinti.

V. Vitkūnas

visuomet — gaudavo. Draugystė, tai draugystė!

* * *

— Tai kaip gyvuoji?

— Gerai. Linksma, brol, darosi, kai viskas puikiai klostosi kolūkyje.

Bronius Dilys žvilgteri į Juliją Asačiovą ir abu nusišypso.

Sniego platybėmis pasiūkčiodamas žvilpia vėjas. Linksma, iš jėgos pertekliaus valiūkavęs, jis patyliukais veja veja sniego bangelę pažeme, o čia žiūrėk, išsišėlęs, susuks sukūrį, šiūptels šaltomis riešukučiomis snaiges aukštyn. Ir — nei dangaus, nei žemės. Tik baltas siautulys aplink. O po minutėlės ir vėl ramutėliai veja sniegą.

(Bus daugiau)

